

FILHARMONIČNA DRUŽBA V LJUBLJANI

V PONEDELJEK, DNE 10. JANUARJA 1927

KLAVIRSKI KONCERT

PIANISTKE

KARMELE KOSOVELOVE

V FILHARMONIČNI DVORANI. ZAČETEK OB 20. URI

SPORED:

- BRAHMS JOH.: *Balada op. 10, (po škotski baladi »Edvard«):*
d=mol, d=dur, h=mol, h=dur.
- REGER MAKS: *Infermezzi op. 45: d=mol, es=mol, des=dur.*
- BEETHOVEN VAN L.: a) *Rondo op 51, g=dur.*
b) *Ecosseises, es=dur.*

ODMOR.

- CHOPIN FR.: *Fantazija op. 49, f=mol.*
- SKRJABIN AL.: *Sonata op. 23, fis=mol.*
Dramatico.
Allegretto.
Andante.
Presto con fuoco.

Brahmsova Balada op. 10 se naslanja na nor-dijske in starogermanske pravljичne vire. Skla-datelj je napisal godbo inspiriran po besedah Herderjeve pesnitve: »Tvoj meč — kaj je tako krvav? Edvard, Edvard! Odkod prihajaš tak pobit?« i. t. d. V prvem delu Balade riše skladatelj krvav čin umora nad lastnim očetom. V drugem in tretjem stavku se godba umiri ter učinkuje na koncu kot očiščenje.

Regerjevi Intermezzi imajo vse vrline in značilnosti skladateljeve umetnosti. V njih najdemo melanholijo, grupiranje, veličastno gradacijo, potlačeno, pa tudi veselje nad življenjem in slednjič tudi iskrico humorja. Prva dva Intermezza sta polna presunljive tragike. D-mol je neobičajno sinkopiran in poln nemirne modulacije. Drugi del Intermezzov začne s tožbo. Poslušalec čuti, kako bi se umetnik rad povspel, kako se bori z mračnimi silami, končno pa mora spoznati, da je ves trud zaman. Takrat povesi glavo in se uda v usodo ter pade v resignacijo. Tretji Intermezzo je poln ostrih kontrastov in konča z divnim razodetjem pomladi na planinah.

Beethovnov Rondo je poln nežnosti, enostavnosti in ljubkosti — živa priča, kako gigantski je bil Beethovnov genij in kako otroška duša je bi-

vala v njem kljub težkim življenjskim izkustvom. *Écossaises* so ilustracija škotskih plesov.

Chopinova Fantazija v f-molu nas uvaža v pesnikov svet z žalno koračnico. Plaho odmeva tavajoča stopinja, ki se boji naprej kakor bi slutila nad seboj težko usodo. Komponist nas privede do tesnobnega pričakovanja nečesa silnega, nato nam slika bojni pohod, ki zdaj narašča, zdaj pada. Končno se zdi, da smo že tik pred ciljem. Nekaj čudovitega se bliža — v svetlih akordih nam prihaja naproti kot odkritje — spomin na domovino... V prsih pa vedno silnejše razsaja neutešena bojaželjna strast. Sledi ji zabrisan odmev in pozneje enoglasna molitev tisočernih src. Po tem zadnjem vzdihu je pohod na bojni metež še silnejši. Želja po življenju tako kipeče narase, da črpa iz sebe pogon za zadnji naskok, ki naj odloči zmago ali smrt. Po obupnem padcu se izvije zadnji vzdih v as-dur akordu svetle barve. Rešitev dvoma leži v bodočnosti...

Skrjabinova Sonata obsega štiri stavke in datira iz prve dobe komponistovega ustvarjanja. Ekstatik in lirik Skryabin nas v svojem delu vodi skozi široko rusko stepo, privede nas v melanholijo ruske duše in slednjič se njegovo občutje razvalovi v brezbrežno prostranost bolesti.

Največjo in najlepšo izbiro muzikalij
ima v zalogi
MATIČNA KNJIGARNA V LJUBLJANI
Kongresni trg